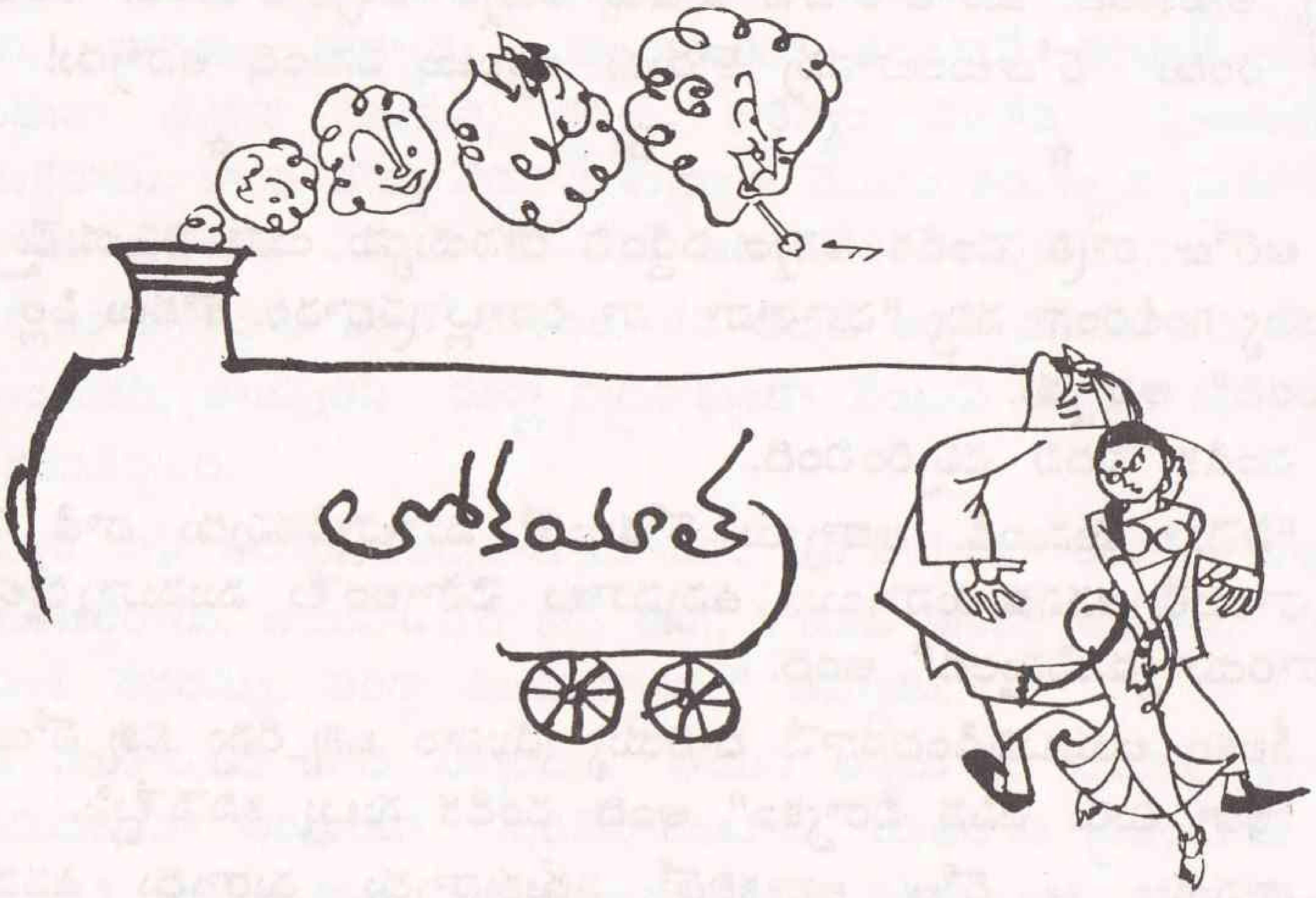

'అమ్మయ్య' అనుకున్నారు భీమశంకరంగారు.

'శుద్ధదండుగ' అనుకొంది కాంతమ్మగారు. 'హాయ్ హాయ్. బలే బలే' అనుకొన్నాడు రాధాయ. 'నాన్నెప్పుడూ ఇంతే' అనుకున్నది సీత.

రైలు రావడానికి ముందే ప్రయాణీకులతో కిటకిటలాడుతున్న స్టేషను చూసి ధుమధుమలాడారు భీమశంకరంగారు. కొంపలు మునిగిపోతున్నట్లు ఇంతమందికీ ఇవాళే ముహూర్తం కుదరాలా? నువ్వెందుకయ్యా రైలెక్కావని నిలదీసి అడిగితే ఒకడూ జవాబివ్వలేడు.

ఇంత రద్దీలో తన పెళ్ళాం బిడ్డలతో, బోలెడు సామానుతో మూడవ తరగతి పెట్టెలో ఎక్కడం కష్టసాధ్యం అనిపించింది. భీమశంకరంగారికి. డబ్బు వుండగా కష్టసాధ్యమైన పనులను కష్టపడి సాధించడానికి ఇష్టపడటం అలవాటు లేదు ఆయనకు. వెధవ డబ్బుపోతేపోయిందని ఇంటరుక్లాసు టిక్కెట్లు కొన్నాడాయన.

కాంతమ్మగారు కసురుకొంది "ఎలాగో సర్దుకోవాలిగాని ఉహూ ఇలా డబ్బుతగలేస్తే కొంప గుండమౌతుంది." అంటూ. సీత సమాధానం చెప్పింది "నీకు తెలీదులే నువ్వూరుకో అమ్మా!" అని.

రైలొచ్చింది. కూలీ సామానులు ఇంటరుక్లాసులోకి ఎక్కిస్తున్నాడు. సీత, రాధాయ లోపలికెక్కారు. హఠాత్తుగా భీమశంకరంగారిలో అంతర్యుద్ధం ప్రారంభమైంది. – 'ఈ పెట్టెలో ఎక్కడమా మానడమా?' అని.

ఆ ఇంటరుక్లాసు పెట్టెలో నలుగురే వున్నారు ప్రయాణీకులు. భీమశంకరంగారికి వాళ్లను చూడగానే భయమేసింది. కారణం ఏమంటే – వాళ్లు నలుగురూ అందంగా వున్నారు. వాళ్ళ వయసులు ఇరవైపైనా, పాతికలోపూ ఉంటాయి. మంచి కుటుంబాలనుంచే వచ్చారని, సుగుణ విద్యా సంపన్నులనీ వాళ్ళ ముఖవర్చస్సు

భీమశంకరంగారి చెవిలో ఉద్ఘాటించింది. కాని ఆయన ఆరాటం తగ్గలేదు. అందులోనూ, ఒక మూలకూర్చున్న నున్నటి క్రాఫింగు అబ్బాయి చాలా అందంగా వున్నాడు... పద్దెనిమిదేళ్లపైబడ్డ సీత వంటి అల్లరి పిల్లతో, ఈ పెట్టెలో ప్రయాణం చెయ్యటం ఏమంత తెలివైన పని అనిపించలేదు ఆయనకు.

భార్యవైపు చూశారు. సామానులు లెక్కపెట్టే మహాకార్యంలో తీవ్రంగా నిమగ్నమై ఉన్నది ఆవిడ. ఈ విషయంలో ఆవిడ అభిప్రాయాలను తీసుకోటానికి వాటిపై వాదించటానికి టైము లేదు. భీమశంకరంగారు కార్యశూరుడు.

"ఒరేయ్. కూలీ!"

"ఏం బాబూ!"

"సామాను దింపేసి ఈ పక్కపెట్టెలో ఎక్కించు."

"అది సెకండుక్లాసు బాబు."

"తెలుసులేవోయ్... చెప్పినట్టు చెయ్యి... ఒసేయ్ సీతా! ఇలారండే!... ఇదుగో ఈ పెట్టెలో ఎక్కండి నేను టిక్కెట్లు మార్చుకొని వస్తా."

రైలు కదిలింది. మళ్లీ స్టేషన్ వచ్చేవరకు ఇంకెవ్వరూ ఎక్కరు. భీమశంకరంగారి సంసారానికి ఆ చిన్న సెకండుక్లాసు పెట్టె చక్కగా అమరింది. కింద రెండు బెర్తుల మీద ఆయన కాంతమ్మగారు పడుకొన్నారు. పై రెండు బెర్తుల మీద ఒకటి సీత, ఒకటి రాధాయ ఆక్రమించారు. సీత పెంకి ఘటం.

'అమ్మయ్య' అనుకున్నారు భీమశంకరంగారు. ఆయన మనస్సు కుదుటపడింది. వెధవ డబ్బు పోతే పోయిందిగానీ, చీకూ, చింతా లేకుండా బెజవాడ చేరవచ్చు. ఆ ఇంటరులో ఆ అల్లరి కుర్రాళ్ళతో సీతలాటి పెంకిపిల్లను వేసుకొని ప్రయాణం చేస్తే నిద్రకు నీళ్ళు ధారపోయవచ్చును. రోజులు మరీ గడ్డుగా వున్నాయి. ఆడా మొగా క్షణాలమీద ప్రేమించేసుకుని, ఉత్తర క్షణాలలోనే పెళ్లాడేసి, అంచెల మీద లేచిపోతున్నారు... "అమ్మయ్యేది. బాబయ్యేది. అమరమైన ప్రేమకన్నానా?" అంటున్నారు.

ఆయన ఆలోచనలకు హఠాత్తుగా అంతరాయం కల్గింది. పాతికేళ్లక్రితం కాంత విషయంలో తను ఎలా ప్రవర్తించాడో గుర్తుకు వచ్చింది. తనకు ఇరవై రెండేళ్లు అప్పుడు. ఏలూరు వెళుతున్నాడు. రైల్లో... తనెక్కిన పెట్టెలో... ఒక అందమైన అమ్మాయి, వాళ్లనాన్న ప్రయాణం చేస్తున్నారు. ఔను... చూడగానే కాంత అందాన్ని మెచ్చుకొన్నాడు తను. వాళ్లనాన్నతో అదీ ఇదీ మాట్లాడుతున్నంతసేపు ఆ అమ్మాయి తన వేపు చూస్తూనే వుంది. కాస్సేపుండి ఆయన నిద్రపోయారు. పెట్టెలో ఇంకెవ్వరూ లేరు. తను పిచ్చెత్తినట్లు చూశాడు. ఆ అమ్మాయి రెప్ప వెయ్యకుండా చూస్తోంది. "నీ పేరేమిటి" అన్నాడు తను. సిగ్గుపడుతూ చెప్పింది... ఆ అమ్మాయి తండ్రి నిద్ర లేచాక తను నిర్భయంగా శుభ్రమైన తెలుగులో చెప్పాడు. "ఏమిటి ఇది" అంటూ కాంతంకేసి చూశాడు ఆయన. సిగ్గుతో తలవంచుకొని పెదిమలు బిగించి ఛిరునవ్వు దాచుకొంది. ఆయన తిరిగి తనకేసి చూశాడు... ఫకాలున నవ్వాడు. – "భలేవాళ్ళురా! కలియుగ స్వయంవరం బావుంది," అంటూ.

భీమశంకరం కుటుంబ గౌరవం, ముఖంలో వర్చస్సు చూసి ఆయన అంగీకరించారు. "తరువాత సంప్రతింపులు జరిగాయి. ఆ పైన పెద్దల ఆశీర్వచనంతో ఒక శుభముహూర్తాన కాంతను పెళ్లి చేసుకున్నాడు.

కాంతను ఇప్పుడందరూ 'కాంతమ్మగారు' అంటారు. తనకు మాత్రం 'కాంత' అంటేనే బాగుంటుంది...

భీమశంకరంగారు తలతిప్పి, పక్క బెర్తుమీద పడుకొన్న కాంతమ్మగారిని రెప్ప వేయకుండా చూస్తూ, ఆమె ప్రత్యంగ సౌందర్యాన్ని ఆస్వాదిస్తున్నారు... కాంత ఇప్పటికీ ఎంత బావుంటుంది. ఆమె చెంపలమీద తేలికగా, తాకీ తాకనట్లు ముద్దుపెట్టుకొంటే?....

భీమశంకరంగారు చిన్నగా నవ్వుకున్నారు.

కాంత కళ్ళు తెరచి చూచింది. రెండు క్షణాలు ఆగి, చిర్నవ్వుతో చక్కని ప్రశ్న అడిగింది, "ఎందుకండి అలా చూస్తారు నావైపు" అని.

ఔను ఎందుకు? పాతికేళ్ళుగా తనతో సంసారం చేస్తున్న కాంతను ఎందుకు తను అలా కొత్తగా చూస్తాడు? క్షణక్షణం ఆమెలో ఏ అందాలు, ఏ వెలుగులు, తనను అంత ముగ్ధుణ్ణి చేస్తున్నాయి? భీమశంకరంగారికి సమాధానం దొరకలేదు. చిలిపిగా చూశాడు.

"చాల్లెండి. పిల్లలు మేలుకొని వున్నారు" అంటూ నవ్వింది కాంతమ్మగారు. నవ్వుతూనే బద్ధకంగా ఒళ్ళు విరుచుకొంది. చల్లగాలికి తట్టుకోలేక కాబోలు ముడాంకేవేసి పడుకొంది.

భీమశంకరంగారు మాట్లాడలేదు. ముగ్ధుడై కాంత అందంలో మునిగినవాడై ఒళ్ళువిరుచుకొన్న ఆమె విల్లువంటి ఒంటి మెరుపు తీగవంటి వెలుగు భరించలేక, తన్మయానందంతో కళ్ళు మూసుకొని కలలు చూడబోయారు.. ఔను తను ఎందుకు కాంతవంక అలా చూస్తాడు?

☆ ☆ ☆

"శుద్ధదండగ" అనుకున్నది కాంతమ్మగారు బండికదలగానే. ఇలా డబ్బు దుబారా చేస్తే కొంప గుండమై పోదూ?... అసలిది సంసారి లక్షణమేనా అని. ఇంటరు టెక్కెట్లుకొంటేనే తనకు దండుగ అనిపించింది. అది చాలక మళ్ళీ సెకండుక్లాసుకి మార్చటం మరీ దండుగ... ఆ డబ్బు పెడితే తనకో చీరో, లేకపోతే సీతకు రెండు పేటల గొలుసో వచ్చును. పెళ్ళీడు వచ్చిన పిల్ల వంటిమీద నగానట్రా లేదన్న ఆలోచన లేదు మాయదారి మనిషికి... అసలు ఇంత భాగోతానికి సీతే కారణం... ఆ ఇంటరు పెట్టెలో కుర్రాళ్ళను చూడగానే బేజారెత్తి ఆయనీ పని చేశారు...

మరీ పిచ్చికాకపోతే – ఇదేమైనా అడివా? అరణ్యమా? ఊరికే ఆయన భయంగానీ!

కాంతమ్మగారికి కూడా తమ పాత కథ గుర్తుకొచ్చింది... తన సంగతో...

ఔను. పాతికేళ్ళ క్రితం తను రైల్లో వెడుతూండగానే కదూ... ఆయన తనను పెళ్లాడతావా? అని అడిగారు. ఎంత తెగింపు మనిషికి! అసలందుకే ఆయనకింత భయం, కుర్రాళ్ళు సీత నెగరేసుకుపోతారని.

సీత చాలా బావుంటుంది. ముమ్మూర్తులా తన పోలికే అంటారంతా... ఔను తన కూతురుగాదూ!... తను చిన్నప్పుడు సీత అంత అందంగా ఉండేది. అందుకే ఆయన అలా తెగించారు. కళ్ళు మూసుకుని ఆలోచిస్తున్న కాంతమ్మగారు మెల్లిగా కళ్లు తెరచి భీమశంకరంగారి వైపే చూసింది. ఆయన తనవైపు చూస్తూన్నాడు రెప్పవెయ్యకుండా!

రాను రాను మరీ కుర్ర చేష్టలవుతున్నాయి ఆయనవి. ఏమిటో ఇంత వయసొచ్చాక ఆయన తనను అలా చూస్తుంటే సిగ్గుతో ఒళ్ళు జలదరించింది. కాంతమ్మగారు అందంగా తీయగా అడిగింది, "ఎందుకండీ అలాగ చూస్తారు. నావైపు" అని. ఆయన జవాబివ్వకుండా చిరునవ్వుతో కళ్ళు మూసుకొని నిద్ర కుపక్రమించారు.

ఆయన ఎంత బాగుంటారు అనుకొన్నది కాంతమ్మగారు. జరిగిన రోజులు తిరిగివస్తే...

☆ ☆ ☆

'హోయ్ హోయ్, బలే బలే' అనుకొన్నాడు రాధాయ తన రైలు టిక్కెట్టు చూసుకుంటూ. (వాడికి ఎనిమిదేళ్లు. మీరడిగితే పద్దెనిమిది అంటాడు) ఇదేమి మామూలు రకం కాదు. సెకండు క్లాసు. బెజవాడలో దిగాక టిక్కెట్టు తీసుకోకుండా ఇంటికి వదిలేస్తే అంజనేయస్వామికి రెండొందల కొబ్బరికాయలు కొడతాడు.

ఇప్పటికి తను శ్రీ అంజనేయస్వాములవారికి పది లక్షల ఇరవై వేల రెండు వందలు కొబ్బరి కాయలు బాకీ వున్నాడు. ఈ టిక్కెట్టుతో ఇంటికి వదిలేస్తే ఫ్రెండ్సందరికీ చూపిస్తాడు... ఈ సెకండు క్లాసురైలు టిక్కెట్టు ఒక పదిరోజులు తన దగ్గర వుంచుకొని సరదా తీరేవరకు బతిమాలించుకొని సీనుగాడి దగ్గరున్న అంజలి ఫోటోకి ఇది బదిలీ ఇస్తాడు... నాన్న భలే మంచివాడు. ముందర ఇంటరుకొని మళ్ళా అదిమార్చి, దర్జాగా సెకండుక్లాసు టిక్కెట్లు కొనేశాడు. అమ్మకేం తెలీదు బొత్తిగా... అస్తమానం "డబ్బు దండగా డబ్బు దండగ" అంటుంది. తను పెద్దవాడైతే సెకండు క్లాసులోనే వెడతాడు. సెకండు క్లాసేమిటి? ఆ మాటకొస్తే ఇంజన్ డ్రైవరైపోతాడు - ఇంజనుడ్రైవరై స్పీడుగా రైలు నడుపుతుంటే ఎంత బావుంటుందో అనే విషయంపై వింత వింత కలలు చూసే నిమిత్తం రాధాయ నిద్రపోయాడు.

☆ ☆ ☆

"నాన్నెప్పుడూ ఇంతే" అనుకొన్నది సీత. హాయిగా ముందెక్కిన ఇంటరుక్లాసులోనే ఉండిపోతే ఎంత బాగుండును?... నాన్న మరీను, అర్థంలేని భయాలు, అంతకన్నా అర్థంలేని పనులూనూ... హాయిగా ఇంటరులో వెళితే...

సీత స్వంతంగా ఆలోచించడం మానేసింది. పక్కమీద వున్న కథల పత్రిక తెరచింది.. అదివరకే ఎవరో ఆలోచించి, అచ్చువేసి అందంగా అందించిన "ప్రేమవాహిని" అనే కథను చదవటం ప్రారంభించింది.

☆ ☆ ☆

భీమశంకరంగారికి విపరీతమైన కలలు రాసాగినవి. లేచి కూర్చుని సిగరెట్టు అంటించి, జేబులో నోటుబుక్కు తీసి పద్దులు వేసుకోటం మొదలెట్టారు.

స్టేషను వచ్చింది. రైలు పది నిముషాలాగింది. ఇంకెవ్వరూ ఆ పెట్టెలో ఎక్కకుండా వుండాలని మొక్కుతున్నారు భీమశంకరంగారు. రైలు కదిలింది. దేవుడికి వందనాలు అర్పించడానికి ఉపక్రమిస్తున్న భీమశంకరంగారు తుళ్ళిపడ్డారు.

ఇరవై రెండేళ్ల వయస్సుగల మన్మథుడు ఒకడు పరుగున వచ్చి ఈ పెట్టెలో ఎక్కపోయాడు.

"అమ్మయ్య" అనుకొన్నది సీత.

"దేవుడెప్పుడూ ఇంతే" అనుకొన్నారు భీమశంకరంగారు. అనుకొని వూరుకోలేదు. చాలా దూరం ఆలోచించారు.

ఎందుకేనా మంచిదని ఆ మన్మథుణ్ణి మాటల్లోకి దింపి అతగాడి పేరు, తండ్రిపేరు, ఇంటిపేరు, వృత్తి, చిరునామా, (శాశ్వతం, తాత్కాలికం కూడా) కులం, గోత్రం ఆస్తి మొదలైన వివరాలు యావత్తు అడిగి తెలుసుకొని కంఠస్థం చేసుకొన్నారు భీమశంకరంగారు.

* * *